

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Επιτακτική ανάγκη η στρατηγική επιλογή για την ανάταξη της εγχώριας Αμυντικής βιομηχανίας

3 + 1 σημεία για τη δυναμική επανεκκίνηση

Η κρίση στον Έβρο, επιβεβαίωσε για άλλη μια φορά, την επιτακτική ανάγκη μετρήσιμης αναβάθμισης της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας (ΕΑΒ και ΕΑΣ).

Η ενίσχυση της αποτρεπτικής ισχύος της Πατρίδας μας και η ενσωμάτωση της αμυντικής βιομηχανίας στον επιβεβλημένο μετασχηματισμό του παραγωγικού μοντέλου προβάλλουν ως δίδυμες προκλήσεις με προστιθέμενη αξία για τη χώρα και την εδαφική της ακεραιότητα.

Κορυφαίοι εθνικοί λόγοι και ζωτικές αναπτυξιακές προκλήσεις, υπαγορεύουν άμεσα την αύξηση των επενδύσεων στις αμυντικές βιομηχανίες, χωρίς να αποκλείονται αναγκαίες στρατηγικές συμμαχίες για καινοτομία και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, καθώς και οι απαραίτητες αναδιαρθρώσεις με στόχο την παραγωγική εξέλιξη και τη βελτίωση της θέσης στο διεθνή ανταγωνισμό.

Είναι ξεκάθαρο, ότι η αμυντική βιομηχανία πρέπει να βρεθεί στο επίκεντρο βάζοντας στο περιθώριο αδυναμίες, ελλείψεις, λάθη και αστοχίες του παρελθόντος αλλά και του σήμερα.

Η τραγική κακοδιαχείριση του συνόλου σχεδόν των διοικήσεων, οι οποίες διαχρονικά διορίστηκαν από τις εκάστοτε κυβερνήσεις, δεν επιτρέπεται να χρεώνεται στο όνομα των εταιρειών ούτε και στους εργαζόμενους, αλλά στις ίδιες τις κυβερνήσεις που αφενός χωρίς ιδιαίτερα κριτήρια διορίζουν ανεπαρκείς διοικήσεις, και αφετέρου δεν διέθεταν συγκεκριμένο σχέδιο.

Με αυτή την αλήθεια και την κοινή παραδοχή του διαρκώς συρρικνούμενου εργασιακού κόστους, το οποίο εσφαλμένα και προκλητικά ενοχοποιείται ως αιτία υπερχρέωσης των αμυντικών βιομηχανιών, και σε κάθε περίπτωση παραμένει τραγικά χαμηλό και εξαιρετικά χαμηλότερο από το υπόλοιπο λειτουργικό κόστος που εκτοξεύτηκε λόγω των κακών και βλαπτικών επιλογών των εκάστοτε πολιτικών επιλογών.

Αφετηρία (1^ο σημείο) κάθε σοβαρού εγχειρήματος για την ανάταξη της αμυντικής βιομηχανίας καθίσταται η εκπόνηση ενός Ολοκληρωμένου Στρατηγικού Σχεδίου από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας για τη διάγνωση αναγκών σε αμυντικό υλικό και τη διερεύνηση δυνατοτήτων, τη στόχευση, την εξωστρέφεια, την καταγραφή των διαθέσιμων χρηματοδοτικών εργαλείων, τον εκσυγχρονισμό της παραγωγικής δραστηριότητας κ.α.

Χωρίς την ύπαρξη ενός συνεκτικού Εθνικού Σχεδίου με συγκεκριμένους άξονες δεν μπορούμε να μιλάμε για αναβάθμιση της αμυντικής βιομηχανίας ενώ υπάρχει μεγάλος κίνδυνος πλήρους αποτυχίας των επιχειρησιακών σχεδίων ανά επιχείρηση, όπως εξάλλου το έχουμε βιώσει ουκ ολίγες φορές στο παρελθόν.

Κατά αυτόν τον τρόπο (2^ο σημείο), απαιτείται να ακολουθήσει η εξειδίκευση του Στρατηγικού Σχεδίου ανά επιχείρηση με την κατάρτιση του 4ετους Επιχειρησιακού Σχεδίου που θα εκπονείται από ομάδα-έργου, η οποία θα απαρτίζεται από στελέχη της εκάστοτε εταιρείας με κύριους συντελεστές τους γενικούς διευθυντές και τους διευθυντές των εργοστασιακών μονάδων.

Η όλη διαδικασία για την ενδυνάμωση της αμυντικής βιομηχανίας προϋποθέτει (3^ο σημείο) τη διεξαγωγή ενός σοβαρού και εποικοδομητικού τριμερούς κοινωνικού διαλόγου (συναρμόδια υπουργεία, σωματεία εργαζομένων, διοικήσεις). Η εξεύρεση των βέλτιστων δυνατών λύσεων, η υπέρβαση των ανεπαρκειών και των χρονιζόντων προβλημάτων, η διαμόρφωση όρων αξιοποίησης της πολύτιμης υφιστάμενης τεχνογνωσίας και δυναμικής αποτελούν βασικές προκλήσεις. Εν κρυπτώ αποφάσεις, ψίθυροι, φήμες ή υπονοούμενα μόνο κακό έκαναν τόσα χρόνια και θα συνεχίσουν να κάνουν.

Χωρίς αμφιβολία, η ανάκαμψη περνά μέσα και από το σεβασμό (4^ο σημείο) του εργατικού δυναμικού της αμυντικής βιομηχανίας, των θεμελιωδών δικαιωμάτων του και την, έστω και σταδιακή, ανταπόκριση σε δίκαια αιτήματα. Οι εργαζόμενοι, άλλωστε, με την εμπειρία και την εξειδίκευσή τους αποτελούν το σημαντικότερο συγκριτικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Ήδη, μετά από πολύωρες διαπραγματεύσεις του σωματείου της ΕΑΒ με το Υπουργείο Οικονομικών φαίνεται να βαίνει θετικά η υπογραφή ΣΣΕ.

Ο απεγκλωβισμός των αμυντικών βιομηχανιών από το ενιαίο μισθολόγιο είναι μια διαρκής και συνεχώς εντεινόμενη ανάγκη. Η αρχιτεκτονική του Ενιαίου Μισθολογίου είναι σχεδιασμένη για διοικητικό προσωπικό, γεγονός που το καθιστά εντελώς ασύμβατο με την πραγματικότητα στους βιομηχανικούς χώρους δουλειάς. Απαιτείται, λοιπόν, ένα νέο μισθολόγιο ενιαίο για την αμυντική βιομηχανία, όπου η διάρθρωσή του θα αποδίδει και θα αποκαθιστά τη μισθολογική δικαιοσύνη.

Έτσι και μόνο έτσι θα αποτρέπονται απαράδεκτες αποφάσεις για περικοπή ακόμη και του αυτονόητου επικινδύνου και ανθυγιεινού επιδόματος, που καταρχήν ξεκίνησαν στην ΕΑΒ, και τελικά αποκαταστάθηκε νομικά με σχετική τροπολογία, η οποία θα πρέπει να κατατεθεί και για τα ΕΑΣ.

Τέλος, η άμυνα της χώρας δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται μόνο με οικονομικά κριτήρια. Για τη δημιουργία και διατήρηση μιας αξιόπιστης αμυντικής βιομηχανίας οφείλει κάθε συντεταγμένο κράτος να διαθέτει όλα εκείνα τα αναγκαία κεφάλαια που θα στοχεύουν στον εκσυγχρονισμό διενεργώντας παράλληλα ελέγχους για την διαπίστωση της ορθής ή μη αξιοποίηση τους.

Η Ο.Ε.Χ.Β.Ε., υπερκείμενη οργάνωση σωματείων αμυντικής βιομηχανίας, πιστεύει στην κρισιμότητα της παραγωγικής αναβάθμισης της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας και διεκδικεί τη δυναμική επανεκκίνησή της για την επαύξηση της επιχειρησιακής ετοιμότητας των Ενόπλων Δυνάμεων, την ανάπτυξη, τη δημιουργία νέων ποιοτικών και αξιοπρεπών θέσεων εργασίας.

Γραμματεία Τύπου Ο.Ε.Χ.Β.Ε.